

Kongres bo v kratkem začel delovati glede štrajkov. Nove vladne odredbe so potrebne napram kompanijam

Washington, 5. januarja. Danes se je zbral v glavnem mestu kongres, in med voditelji kongresa prevladuje splošno mnenje, da bo treba v najkrajšem času obrniti vso pozornost štrajkom v avtomobilski industriji.

Pa tudi ostali unijski delavci postajajo nemirni, tako da je ogrožen industrijski položaj in delo, ki končno padejo vladni v naročje za pomoč v trenutku, ko namerava administracija balansirati proračun.

Predsednik Roosevelt in vodja demokratske večine v senatu, senator Robinson, sta oba tekom zadnjih dni izjavila, da tako ne more iti naprej, in da je treba začeti z regulacijo ur, plač in delovnih razmer.

Kaj nameravata narediti predsednik in kongres, ni znano. Gotovo je samo to, da vlada ne bo mirovala. Težava je v tem, ker dosedaj ni jasno, če ima kongres

pravico narediti postavbo, ki določuje maksimalne ure in minimalne plače.

Nekaj takega se je zgodilo, ko je Roosevelt izsilil iz kongresa NRA postavbo, ki je urejevala delavske plače in ure, pa je bila določena postavba zavrnjena po najvišji sodnji, češ, da kongres nima pravice kontrolirati plače in ure.

Predsednik bo v sredo popoldne poslal svojo letno poslanico kongresu. V tej poslanici bo zahteval kaj je potrebno za Zedinjene države glede novih postavb in kakšen je svetovni položaj in kako morajo Zedinjene države nastopati glede evropskih nemirov in preprirov.

V petek pa pošlje Roosevelt kongresu svoje finančno poročilo, iz katerega bo razvidno, ali bo mogoče v bodočem fiskalnem letu pokrivati stroške z dohodki. Vse javnost zre z največjo pozornostjo na finančno poslanico predsednika.

Preds. Roosevelt pozorno motri položaj štrajka

Washington, 5. januarja. Predsednik Roosevelt in njegovi delavski svetovanci pozorno motrijo štrajkovni položaj avtomobilskih delavcev pri General Motors Corporation. Administracija je izjavila napram unijskim voditeljem, da je pripravljena vsak čas pomagati, da pride do prijateljskega sporazuma. Vlada ima sedaj sedem posredovalcev v štrajkovnem okolišju, ki vsako uro poročajo delavskemu oddelku vlade, in ta oddelk poroča predsedniku. Mnogo delavskih voditeljev je mnenja, da bo potrebna direktna intervencija predsednika, če bo napovedan generalni štrajk pri General Motors.

Medtem je pa delavski vladni odbor izjavil, da je prišlo do nesporazuma pri General Motors, ker korporacija zanika delavcem pravico samostojne organizacije in do kolektivnega pogajanja. Nadalje bo še ta teden vložen v kongresu predlog, katerega namen je narediti mir v premogovni industriji. Postava bo zahtevala, da dobijo premogarji pravico do kolektivnega pogajanja. Vlada ne bo kupovala premoga od nobene kompanije, ki delavcem ne prizna te pravice.

Številni aretiranci

Policija je postala po novem letu v Clevelandu nenavadno živahna z aretacijami kršilcev avtomobilskih postavb. Od nedelje naprej je aretirala policija kar 126 avtomobilistov, ki so kršili eno ali drugo avto postavbo. Do včeraj so bile že štiri osebe ubite o davtomobilov v Clevelandu, dočim v istem času lanskega leta še nobena.

Zabavni večer

Družba Slovenski Narodni Dom v Newburgu na 80. cesti priredi v nedeljo 10. januarja zabavni večer. Prijatelji prave domače zabave so prijazno vabljeni.

V bolnico

S Svetkovo ambulanco je bil odpeljan v Glenville bolnico Albert Semich ml., 18604 Neff Rd. Nahaja se v vardi 4.

General Motors pripravljena za pogajanje z unijo in zvezno vlado

Detroit, 6. januarja, v sredo. Kot se javlja iz dobro poučenih virov zna priti danes do sestanka med Wiliam Knudsenom, generalnim ravnateljem General Motors korporacije, med unijskimi uradniki in med zveznimi uradniki.

Eksekutivni podpredsednik General Motors Knudsen sicer včeraj ni bil nič kaj pri volji pogajati se z delavskimi zastopniki, toda danes zjutraj ga obišče zvezni posredovalec Mr. Dewey, ki ga bo naprosil, da se udeleži. Pričakuje se, da bo Knudsen obljubil udeležbo.

Homer Martin, predsednik unije avto delavcev v Ameriki, je včeraj izjavil: "Nas je pozval zvezni posredovalec Mr. Dewey, da smo pripravljeni danes popoldne. Naš odbor je vedno pripravljen pogajati se z General Motors in zvezno vlado."

Kakšen uspeh bo imela konferenca je pa negotova stvar. General Motors bo predvsem zahtevala, da odidejo vsi štrajkarji, ki se nahajajo na "sedečem štrajku" iz delavnic, predno se začnejo pogajanja.

Shod, ki ga je sklicala včeraj popoldne unija Fisher delavcev v Clevelandu in ki se je vršil v Slovenskem Narodnem Domu, je bil jako uspešen. Skoro 2,000 Fisher štrajkarjev je bilo na shodu.

Glavni govornik je bil Louis Spisak, predsednik Fisher unije,

ki je povedal, da delavci ne štrajkajo, ker hočejo komandirati kompanijo, pač pa da dosežejo, kar gre postavnim potom, in česar General Motors neče dovoliti delavcem. Zagotavljal je, da če bodo delavci skupaj držali, bodo to pot izvojevali veliko zmago.

Položaj je postal tako nevaren, da je včeraj popoldne delavska tajnica Frances Perkins zahtevala nujno konferenco s predsednikom Rooseveltom. Miss Perkins namerava posredovati, da predsednik direktno posreduje med kompanijo in unijo.

Miss Perkins je izjavila, da predsedniku ne more biti vseeno, ako zaustavi delo 69 tovar, ki so last General Motors Corporation v štirinajstih različnih državah. Skoro 70,000 delavcev bo direktno prizadetih, nad pol milijona pa indirektno.

Detroit, 5. januarja. Unija avtomobilskih delavcev je naslovlila na General Motors korporacijo prijazno, toda odločno pismo, v katerem opisuje vse svoje pritožbe, ki jih ima napram kompaniji.

Unijski voditelji trdijo, da je resnost položaja tako velika, da jo mora korporacija na vsak način vpoštevati. Kajti ne gre se samo za koristi in bodočnost korporacije in uslužbencev, pač pa tudi za vso ameriško javnost.

Že 24. decembra, 1936, je unija poslala generalnemu vodstvu

korporacije tozadevno pismo, toda korporacija je čakala deset dni, predno je odgovorila. Odgovor je skrajno neugoden, naravnost brutalen, ker korporacija je enostavno zavrgla vse predloge unije niti ni pripravljena pogajati se s pooblaščenimi zastopniki unije.

Unija zahteva, da je pripoznana od korporacije v svrhu kolektivnega pogajanja. Unija zahteva senioritetne pravice, da ne bodo v bodoče metali stare delavce na cesto. Zahteva odpravi siljenja pri delu in dovolj veliko plačo za standard življenje povprečnega delavca.

Unija avto delavcev odločno zavrača nasvet kompanije, da se delavci vsake posamezne tovarne korporacije lokalno posvetujejo z vodstvom dotične tovarne. Korporacija trdi, da so v vsakem mestu druge pritožbe in druge razmere.

Unija pa trdi, da so vse pritožbe iz enega in istega vira, namreč nezadovoljnost med delavci. Če so pa razmere v raznih mestih drugačne, je pa krivda korporacije, ki je take razmere ustvarila.

Končno unija ponovno zahteva z vsem spoštovanjem, da se zadeva mirno in ugodno poravnava za obe stranki. Ako zahtevi ne bo ustrezno, tedaj delavcem ne preostaja drugača kot generalni štrajk, do katerega imajo popolno ustavno pravico.

Zastopniki avtomobilskih delavcev pred mestno zbornico. Izjavili so, da bo štrajk povzročil novo breme relifnemu uradu

Cleveland. — V mestni zbornici so zadnji ponedeljek večer nastopili zastopniki avtomobilskih unijskih delavcev v Clevelandu, ki so povedali zbornici svoje mnenje glede bodočnosti dela v avtomobilski industriji.

Sam Griff, ki je pravdni svetovalec avtomobilske unije št. 45, ki ima svoje članstvo med delavci pri Fisher Body Co., je povedal mestni zbornici: "Naš štrajk se bo raztegnil preko tednov, da preko mesecev."

"Mi želimo, da mestna zbornica popolnoma razume naš položaj, kajti naši unijski člani bodo potrebovali relif in relif je v prvi vrsti odvisen od mestne zbornice."

"Nahajamo se v borbi proti najbolj krutemu industrijskemu sistemu, ki prevladuje v deželi. V časopisih smo brali izjave, da je vodstvo Fisher Body pripravljeno pogajati se z nami glede lokalnih odnosov."

"Pa imamo resne skušnje v tem. Vodstvo bo govorilo z unijskimi uradniki, če mogoče potrebujemo par kozarcev za vodo, več, mogoče par novih oken ali vse."

"Velikodušen dar"

"E" poroča, da je dal znani cementni kontraktor, Anton Malnar, deset dolarjev za španske socialiste. Seve "E" pravi, da je to krasen zgled rojake zavednosti. Torej bo Mr. Malnarjev desetak kupil nekaj krogel za pobijanje katoliških duhovnikov in redovnic. Nam se zdi, da bi Malnarjev desetak lahko kupil pet parov čevljev kakim sirotinim otrokom v nasebini, kar bi bilo res zgleda vredno, ne pa podpirati španske socialiste, ki jim gre za to, da uničijo zadnjo sled krščanstva v Španiji in na svetu sploh. To je dobro, da si katoličani zapomnijo.

Dr. Townsend ne bo sprejemal več darov

Chicago, 5. januarja. Dr. Francis Townsend, originator ideje, da se plača slehnemu 65 let staremu možu ali ženi v Zed. državah \$200 na mesec, je včeraj izjavil, da bo likvidiral svojo organizacijo in ne bo več sprejemal daril ali prispevkov. Dr. Townsend ne bo več odgovoren za poslovanje organizacije.

Zvišani davki

V bližnjem mestu Euclid, Ohio, bodo v letošnjem letu plačevali precej višje davke kot so jih plačevali lansko leto. Davčna mera v lanskem letu je bila \$2.16 od \$100.00 vrednosti, letos bo pa \$2.48. Temu nasprotno se bodo pa davki v Bedfordu znižali od \$2.57 na \$2.50, dočim bodo v Maple Heights zvišani od \$2.80 na \$2.96.

Zahvala

Ana Hrovat, 4084 E. 144th St. se zahvaljuje vsem, ki so jo obiskovali v bolnici in za podarjene cvetlice.

Evharistični kongres

Osem duhovnov iz cleveland-ske škofije odpotuje na Mednarodni evharistični kongres, ki se vrši v Manili, Filipinsko otočje, v dneh od 3. do 7. februarja. * Zvezna vlada svari ameriške farmarje pred nešteti roji kobilic, ki se bodo letos pojavili.

Fašisti obstreljujejo osrčje Madrida

Madrid, 5. januarja. Včeraj so nacionalistični vojaki obstreljevali šrapneli osrčje Madrida. Krogle so padale prav do Puerto el Sol. Več ljudi je bilo ubitih. Mnogo hiš je bilo zopet porušeni, druge pa poškodovane. Šest težkih šrapnelov je padlo na poslopje telefonske družbe, ki je ameriška lastnina. Sicer pa večjih bojov ni okoli Madrida. Socialistična junta v Madridu sklepa iz tega, da je general Franco poslal večje oddelke armade proti Cordovi in Andaluziji, od koder se poroča o resnih bojih. Socialistično vodstvo v Madridu prerokuje, da bo španska vladna armada v kratkem prešla v ofenzivo napram rebelom v okolici Madrida. Za to ofenzivo so se vladne čete pripravljale dva meseca.

Ustrelil se je radi ameriškega državljanstva

Brooklyn, N. Y., 5. januarja. Rudolph Stalcer, 30 let star, se je včeraj ustrelil v svojem stanovanju in sicer iz strahu, ker je mislil, da bo njegova prošnja za podelitev ameriškega državljanstva odklonjena. Stalcer je bil rodom Kočevar. Stalcer je prišel pred leti sem nepostavnim potom, nakar je pobegnil v Kanado. Od tam je naredil prošnjo za postavni vstop v Zedinjene države, kar mu je bilo tudi dovoljeno, in sedaj je mislil, da ne bo dosegel ničesar. Poleg mrtvega trupla so dobili kompletno spisano prošnjo za ameriško državljanstvo.

Mraz in influenza

Mraz, ki je nastopil te dni, bo mnogo pomagal, da se znižajo slučajni influence, in da bolezen polagoma popolnoma preneha. Dasi v Clevelandu zaenkrat še nimamo nobene epidemije influence, pa bi bila slednja mogoče, ako bi nadaljevalo toplo vreme.

Influenca v Ameriki začela ponehavati

Washington, 5. januarja. Zdravstveni oddelek vlade Zedinjenih držav naznanja, da je začelo padati število novih slučajev influence in pljučnice. Tekom zadnjih 48 ur je bilo poročenih 122 novih slučajev influence in 188 slučajev pljučnice. Slučaji influence letos niso tako resni kot so bili drugo leto, in večina obolelih kmalu ozdravi, toda vseeno je od 1. do 31. decembra, 1936, umrlo za influenco v Zedinjenih državah 1588 oseb, za pljučnico pa 417. Neugodno in pretoplo sezonsko vreme, ki je prevladovalo tekom decembra meseca je povzročilo največ bolezni. Med drugimi je umrlo za influenco v državnih zaporih države New York 36 jetnikov.

Mladinski zbor

Novo izvoljeni odbor Mladinskega pevskega zbora na Holmes Ave. za leto 1937 je: predsednik Jos. Malečkar, podpredsednica Mrs. Klun, tajnica Mrs. Jennie Marold, 719 E. 157th St., blagajnik Ivan Kapelj, zapisničarica Mrs. Caroline Može. Nadzorniki: John Žnidaršič, Mrs. Urška Copic in John Hrvatin.

Mraz prihaja

Danees bo mnogo bolj mrzlo v Clevelandu. Mraz je dospel v goste iz severne Kanade. Toploter se bo približal ničli. Občuten mraz bo trajal približno tri ali štiri dneve, kot trdi vremenski prerok.

Ima pismo

V našem uradu naj se zgleda Mr. Domen Tomažin. Imamo pismo za njega.

Vodja demokratov

Washington, 5. januarja. Kongresman Sam Rayburn iz Texasa je postal vodja demokratske večine v poslanski zbornici kongresa. Proti njemu je kandidiral John O'Connor, kongresman iz New Yorka, ki je imel lansko leto velik spor z Rev. Coughlinom. Čudno pri tem je, da je Martin Sweeney, kongresman iz Ohio, največji podpornik Coughlina, glasoval za O'Connora.

Smrtna kosa

Včeraj zjutraj je preminula v University bolnici dobro poznana rojakinja Mrs. Mary Podgolec, rojena Sajovic, stara 77 let. Stanovala je na 690 E. 159th St. Pokojna je bila doma iz vasi Velezovo, odkoder je prišla v Ameriko leta 1907. Tu zapuščala žalujočega soproga Martina, ki se nahaja doma že dolgo časa na bolniški postelji, ter sina Franka Roberts. Ranjka je bila članica podružnice št. 10 S. Z. in Oltarnega društva. Pogreb ranjke se vrši v petek zjutraj ob 8:30 iz August F. Svetek pogrebnege zavoda na 478 E. 152nd St. v cerkev Marije Vnebovzete, potem pa na pokopališče sv. Pavla. Bodi dobri ženi ohranjen trajen spomin. Njenemu dobremu soprogu pa naše globoko sožalje in najboljše želje za hitro okrevanje!

Novi telefoni

Kot naznanja The Ohio Bell Telephone Co., so clevelandčani lansko leto naročili 14,951 novih telefonov. Vseh telefonov je danes v Clevelandu 225,551. Po vsej državi Ohio je bilo v preteklem letu vpeljanih nad 54,000 novih telefonov.

Ambulančno delo

V ponedeljek večer je bil z Grdinovo ambulanco pripeljan v St. Luke's bolnico Mr. John Tomšič, 5211 Luther Ave. Iz Womans bolnice pa je bila pripeljana Mrs. Požun, soproga Mr. Frank Požuna.

Mat i dvojčka umrli

Včeraj je umrla Mrs. Helen Fabian, 2883 E. 112th St. Zaeneno z njo sta umrla tudi dvojčka, katera je dan prej porodila. Mož umrlih dvojčkov in žene se nahaja v Sharon, Pa., v bolnišnici.

Gospodinjski klub

Gospodinjski klub Slovenske delavske dvorane na Prince Ave. ima sejo 7. januarja ob 7. zvečer. Pridite vse članice!

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50; Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00; Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.**SUBSCRIPTION RATES:**U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 4, Wed., Jan. 6, 1937

Možna vzpostavitev Habsburžanov

Z obiskom madžarskega admirala Horthyja v Rimu, je bilo oživljeno upanje avstrijskih in ogrskih monarhistov, da bo nadvojvoda Oton, pretendent za avstrijski in madžarski kraljevi prestol, kmalu postal kralj Avstro-Ogrske. Ob tej priliki je bil Horthy povabljen tudi na večerjo k italijanski kraljevski rodbini, kjer mu je bila predstavljena najmlajša hčerka italijanske kraljeve dvojice, 22-letna princeza Marija, ki je baje izbrana za ženo bodočemu novoprihodnemu avstro-ogrskega kralju. Je to čisto navadna državniška igra oziroma barantija, pri kateri sta nadvojvoda in princeza navadni figuri, ki pri vsej stvari nimata besede.

Z zakonsko zvezo med avstrijskim nadvojvodom Otonom in italijansko princezo Marijo upajo italijanski državniki, da bi se spet okrepile vezi med Italijo, Avstrijo in Madžarsko, ki so se zadnje čase dokaj razrahljale, in da bi se Italija priklopala spet do vodstva zavez v Podonavju, katero vodstvo je izpulila Italija iz rok Nemčije.

Berlin se na vso moč upira povratku Habsburžanov, ker se boji, da bi to utegnile pomeniti obnovitev dvojne monarhije, s čemer bi se prepričala nakana Nemčije, da se polasti Avstrije in s čemer bi bila zaprta pot Nemčije na Balkan.

Pa še druga možnost bi se utegnila izčiniti iz tega. Katoliška Avstrija, kateri bi stali Habsburžani na čelu, bi utegnila okrepiti v južni Nemčiji odpor proti nazizem in nastala bi nevarnost ujedinjenja Nemčije in Avstrije, toda ne pod Hitlerjem, marveč — pod vlado Habsburžanov!

Preden je prišel Hitler do moči, so bile Jugoslavija, Romunija in Češko-slovaška vodilne sile, ki so se upirale restoraciji Habsburžanov. Francija, zaveznica Male antante, je bila torej avtomatično prisiljena, da je zavzela stališče svojih zaveznic, da bi lahko smatrala dožnost priključiti Avstrijo k Nemčiji, če bi Habsburžani vladali na Dunaju, toliko kot neizvedljivo. Toda strah pred Nemčijo je izpremenil stanje stvari v marsikateri državi, posebno v Franciji in Češkoslovaški. Ti dve državi sta morali namreč danes na svojo žalost ugotoviti, da se Jugoslavija in Romunija nagibata čedalje bolj proti Nemčiji. Oni, ki danes propagirajo vzpostavitev Habsburžanov, lahko računajo pri tem ne samo na pomoč Italije, marveč tudi Francije. Kar se pa tiče Velike Britanije, Poljske in Rusije, je pa naravno, da se zavzemajo za vse, kar utegne zaveziti poplavljalni nemški val.

Pri vsem tem je pa čudno, da se nekateri Madžari zavzemajo zdaj za restoracijo Habsburžanov, ki niso bili v deželi nikoli priljubljeni. Mnogo Madžarov je, ki bi raje videli, da pride neki drugi član nekdanje habsburške vladarske rodbine na prestol, in sicer nadvojvoda Albreht, ki se je boril tekom svetovne vojne v liniji kot častnik. On in njegov oče, nadvojvoda Friderik, sta zelo popularna na Ogrskem, ker sta tam stalno živela in ju poznajo tudi pod vzdevkom "madžarska Habsburžana."

Da se zavzemajo sedaj Madžari za nadvojvoda Otona, ali da mu vsaj javno ne nasprotujejo, bo najbrž vzrok zadržanje Mussolinija, ki ima z Otonom, katerega hoče poročiti z italijansko princezo, posebne namene. Mussolinija si Madžari ne drznejo žaliti ali mu nasprotovati, ker vidijo v njem poglavitnega pobornika svojih revizionističnih želj, dočim se Nemčija ne briga za njihove želje ali pa jim je celo naravnost nasprotna.

Živimo torej v dobi, ko vidimo, da se hoče en princ priklopiti do prestola s pomočjo ljubezni in poroke, dočim se je drug princ baš zaradi ljubezni do ženske odpovedal prestolu.

P. Bernard:

Zato, "ker ni od tega sveta"!

Po pravici povem, da tudi rokogradni in nikomur ne brameni že preseda pisanje o tem, da katoličani ne bi smeli podpirati protiverskega tiska. Stvar je sama na sebi tako jasna, da je čudno, kako da nekateri katoličani to še vedno delajo. Čas bi res že bil, da bi to spoznali in ne pljuvali sami sebi v skledo. Potem nam ne bi bilo treba več o tej reči pisati in potem bi tudi ne bilo treba odgovarjati na besede nasprotnikov, ki nam to pisanje očitajo.

Toda ker je, kakor je, sem skoraj hvaležen za priliko, ki mi jo daje g. Jontez, da spet nekaj napišem o tej reči. On je namreč hud tudi na našo drugo brošuro, ki pod naslovom Naša Straža očitno ni šla mimo nje.

Močno hvali g. urednik sebe in svoje kolege, da so zelo si-

njaških pa ne. Z neumnosti jih obmetavajo, napredni in prosvitljeni je v njihovih očeh samo tisti, ki narača in bere le socialistične liste. To je v bistvu isto kot reči: Če si socialist, ne smeš naračati in brati katoliških listov. Odkritosrčni so pa toliko, da tega ne priznajo, kadar jih kdo za besedo prime. Pozablja, kar je bilo pisano v enem njihovem glasilu, zato potem v drugem nekaj drugega napišejo.

Drugič je pa tista samohvala samo stvar taktike. Dokler razmere niso še "dozorele," se zvijajo tako in drugače, računajo pa s pozabljivostjo ljudi. In tako jim stvar gre dosti dobro o rok. Ako imajo pa toliko uspeha, da pridejo na površje, ta krat pa nič več ne pišejo, da nikomur ne branijo branja katoliških listov, ampak liste in knjige same zabranijo. List ne sme več izhajati, ampak naračati in brati ga sme vsak! To se razume samo po sebi, čemu bi sploh bilo treba o tem pisati in dajati izrecno širokogrudno dovoljenje! Smeš naračati in brati, samo kako boš to storil, ko je list sam v korenini zatrt! Kdor misli, da je to s pretiranjem povedano, naj gre na Rusko in naj skuša ustanoviti katoliški list!

Tretjič je pa velika razlika med katoliškim tiskom in socialističnim tiskom. V glavnem je razlika tako velika kot med katolištvom in socializmom samim.

Socializem je ves, kolikor ga je, od tega sveta. Ne bo nam zameril, če smo to zapisali. Saj mislimo, da je na to celo ponosen. In kar je od tega sveta, je "resnično" in dobro samo tako dolgo, dokler razvoj sveta in človeštva ne naredi koraka naprej.

Zopet poudarim, da se ta trditve ni rodila v moji glavi, ampak sem si jo zapomnil iz branja socialistične literature. Torej ni nikakor obrekovanje. Po njihovih lastnih naukih je na svetu vse samo relativno dobro in koristno, prav nič ni večno veljavno. Torej je tudi socializem samo tako dolgo nekaj vreden, dokler ne pride na njegovo mesto — vsaj za tiste čase — kaj boljšega! To je njihov nauk, ne moj!

Odkod pa tisti razvoj prihaja? Ali ne od cele človeške družbe? In razvoj ne pride kar čez noč, prihaja počasi. In če je razvoj vedno proti boljšemu, bi bil zelo velik nazadnjak tisti, ki se skuša posameznik ali skupina razvoja zaustavljati ali komu prepovedovati in od njega zahtevati: ne beri drugih reči kot socialistične, ker utegneš kje najti kaj takega, kar skuša socializem izpodrinuti! Utegne se namreč zgoditi, in še precej verjetno je to, da bo kdo drugi prej našel in zapisal kaj boljšega kot je socializem, nego se bo to kake-mu socialistu posrečilo.

Potemtakem mora socializem po svoji lastni temeljni zamisli pustiti vsakemu prostost in mu celo naračati, da bere še kaj drugega, ne samo socialističen tisk. Vse, kar je od tega sveta, mora tako delati, če hoče ostati svojim temeljnim naukom dosledni!

Ali je pa tudi krščanstvo od tega sveta?

Dobro vem, da marsikateri socialisti, morda velika večina, odgovorja na to vprašanje: I, kako pa drugače!

Tu ne bom govoril o tem, da je tak odgovor napačen. Pišem namreč v odgovor enemu posebnemu socialistu, ki ima po vsem videzu isto mnenje kot mi. To je g. Jontez, ki nas je pretekle dni enkrat prav prijazno opomnil v svojem članku na to, da krščanstvo "ni od tega sveta"!

To je jako lepo, da nas je na to opomnil. Imel je sicer nekaj

drugega v rokavu, ko je to zapisal. Hotel je reči, da naj si potemtakem krščanski ljudje ne navezujejo srca na posvetno bogastvo.

Tudi to je zelo dober in potreben nauk. Kjerkoli se najdejo tako krščanski ljudje, ki navezujejo srca na posvetno bogastvo, jim tudi jaz s krščanstvom in g. Jontezom vred lagam na srce, da naj se spomnijo resnice, da "krščanstvo ni od tega sveta." Ako bi g. Jontez ostal pri takih naukih, bi midva kmalu ne pisala drug zoper drugega. Pa prav brez vsake pikrosti bodi to povedano!

Ampak, g. Jontez, je še polno drugih okoliščin v življenju, ko se je treba krščanskim ljudem spomniti, da "krščanstvo ni od tega sveta." Ena taka okoliščina je takrat, kadar mi nekdo ponuja v naročbo list, o katerem dobro vem, da krščanstvo pobija. Takrat mi pridejo na misel besede — pa tudi če bi me ne bil spomnil nanje g. Jontez — da je krščanstvo od nekega drugega, ne od tega sveta. In še to mi prihaja na misel, da je v tem krščanstvu zapopadana moja časna in večna sreča. Pa ne samo moja, ampak še mnogih drugih milijonov mojih bratov in sester po širnem svetu.

Spomnil se bom, da je velika milost zame, da sem pripadnik tega krščanstva in da z njegovo pomočjo prav lahko najdem tisto časno in večno srečo — če hočem! Dalje bom pomislil, da kljub svojemu krščanstvu lahko tisto srečo zapravim, če se ne izkažem vrednega misliti, da sem kristjan, in se po krščanstvu, ki ni od tega sveta, ravnati — nočem!

In nazadnje bom še to pomislil, da od nobenega razvoja in napredka tega sveta ne morem pričakovati kaj boljšega kot je krščanstvo, in to prav zavoljo tega, ker vem, da krščanstvo sploh in moje posebej "ni od tega sveta!" Zato ne bom ne sam bral in ne drugim priporočal branja takih reči, ki mi zmočno obetajo, da bodo nadomestile krščanstvo s čim boljšim. Še več, svaril bom vsakega, ki je katoličan, pred takim početjem. In ko tako delam, sem popolnoma v skladu z logiko, dočim g. Jontez ni, ko v isti sapi trdi, da je krščanstvo bilo dobro, dokler ga niso ljudje skvarili; in celo na to opozarja, "da ni od tega sveta" — obenem pa preokuje, da bo socializem, ki je od tega sveta, nadomestil "v zaton odhajajoče" krščanstvo.

G. Jontez, s tistim pisanjem o bistvenem dobrem krščanstvu in opozorilom, da krščanstvo ni od tega sveta, ste našli zelo zdravo zrgo. Morda ste ga našli le kot ga najde slepa kura, vendar Vam iz srca svetujem: Držite ga in razmišljajte ob njem! Ne vrzite ga proč, saj ste ga sami odkrili! Tudi nadaljna zrna niso daleč! Sreča Vas išče, um Vam je dan, našli jih boste, če niste zateleban!

Vsi delničarji na letno sejo

Določilo se je, da se dne 10. januarja ob 1. uri popoldne otvori delniška seja Slovenskega doma na Holmes ave. Letošnje finančno poročilo bo zelo razveseljivo in povoljno. Izdani bodo na roko vsakemu delničarju detailirani računi, da bo vsak vedel kaj se pri korporaciji dela. Vsak bo imel priliko vprašati to, kar mu bo nerazumljivega in se pritožiti, kar se mu zdi, da ni bilo v preteklosti prav. Poizkušali se bomo razumeti, kakor ena sama velika družina, v kateri ima vsak dobro besedo in dobro priporočilo.

Zadnje leto se je v naročje Slovenskega doma na Holmes Ave., vrnilo zelo veliko nekaj

aktivnih delničarjev, da pomagajo stavbi do boljšega uspeha. Vsa čast in priznanje zavednim in pozhrtvovalnim možem in ženam.

Razumljivo, da se je poprej marsikateri radi netaktnosti in postopanja čutil užaljenega, toda to mora radi skupne koristi preteklost pokopati in bodočnost izbrisati. Stavba je takoj, stoji in prosi: postavili ste me, bodite moji. Nepravilno je, da se jo kdo izogiba in hodi mimo nje drugim iskati si razvedrila. Vsak delničar, ki se poslužuje podjetja, v katerem je kot delničar zainteresiran koristi sam sebi, če ga podpira. Držimo se pregovora ki pravi: "Vsak sebi je najbližji." Sprejeta bodo tudi nova pravila, o katerih se bo razpravljalo. Pravila so zelo važna zadeva in če ne radi drugega, bi moral vsak delničar radi njih priti na delniško sejo, da jih sliši ali po možnosti doda priporočilo, da se jih spremeni.

Letos obeta biti delniška seja dobro obiskana in upam, da se bo slednji delničar potrudil in prišel na sejo, kjer ni bil že dolgo. Kako bo prijetno bodo čemu direktoriju, ko se bo zavedal, da jih delničarji upoštevajo in poslušajo njih poročila. Dajte jim letos to veselje, odločite se, da nas v nedeljo posetite in nam daste iz vaših lastnih in bogatih izkušenj dobre nasvete. Čim več nas bo, tem bolj iskreno in dobro se bomo pogovorili. Naše geslo je in ostane: "Slovenski dom je last naroda in nas, mi hočemo, da stoji v ponos nam in našim potomcem."

Na veselo svidenje v skupni slogi, vas veči

Joško Penko, tajnik.

Kdo bi ne bil hvaležen!

Naslednji članek je napisan glede našega kulturnega vrta. Res da večkrat berete o tem vrtu, toda če upoštevamo vso njegovo lepoto, ko bo vrt enkrat dovršen, potem lahko trdim, da se o njem piše še vse premalo. Vrt bo to leto dogotovljen, kar se tiče vladnega dela. Dogotovljen mora biti tudi od naše strani, kar moramo namreč še mi prispevati. O tem naj danes napišem par vrstic.

Ze večkrat smo slišali, da je dala vlada za naš kulturni vrt največjo vsoto. To se je zgodilo v prvi vrsti radi tega, ker je bilo treba pri našem vrtu delati zgorej na bulevardu in enako tudi na spodnji strani. Kdor ni zasledoval tega dela, ne bo imel pojma, koliko materiala se je porabilo, da se je postavilo tisto dolgo steno, ki je v bližini 200 čevljev, ki je vsa iz rezanega kamna, v sredi te stene pa se bleketa Gregorčičev spomenik, delo priznane češkega umetnika Mr. Jiroucha.

Na vsaki strani te stene vodi jo na spodnji bulevard dvoje kamnite stopnice, na vsaki strani ene in od tu dalje je lep ter obsejen prostor, kot nalašč za narodna zborovanja.

Ko gledamo to ogromno delo, dobimo šele pojem, zakaj bo stala ta zgradba ogromno vsoto \$57.000.00, kar je prispevala vlada in v kateri vsoti ni vštetja vsota, ki jo moramo prispevati mi sami.

Ko so se razne narodnosti začele pogajati za svoje kulturne vrtove z mestno in državno upravo ter potem z religiozno administracijo v Washingtonu, so morali narodni odbori podpisati svoje obligacije, da bodo tudi narodnosti doprinesle svoj delež. Ako bi ne bili tega obljubili vladi, bi ne bila dala svojega deleža. Za slučaj naj navedem, da je vlada dala za litvinski vrt \$29.000. Litvinci sami so dali okroglo \$9.000.

Naš jugoslovanski odbor je do danes prispeval za nakup raznega materiala okroglo \$500.00, posebej mora pa še plačati inženirja in za vse nade svetle ter grmičja, kar bo zneslo do \$5000.

Pogostokrat se oglašim v vrtu in gledam, kako delo napreduje. Nadzornik del, Mr. Alfred Mudge, se trudi, da dobi od drugod potrebni material, da ga nam ni treba plačati in nam s tem mnogo prihrani.

Smatram in sem prepričan, da bo ta naš kulturni vrt neprecenljiv za ves jugoslovanski narod, o katerem se računa, da nas je v Clevelandu do 60.000. Vrt bo nosil naše ime in bo stal, ko bo dodelan, do \$100.000. Pa kaj je to napram veljavi našega naroda? In kako pa bi bili ponosni na vrt, če ne bi tudi mi nekaj prispevali zanj? Ko bo vrt dodelan, se bomo čudili krasoti. Tistim, ki niso nič pomagali in nič prispevali zanj, bo žal, da niso bili soudeleženi pri delu in dajatvi.

Ker mi je znan sentiment naroda in vem, kako težko je ustvariti zaupanje v eno ali drugo narodno gibanje, se tudi zavedam, da je bilo do sedaj težko vzbuditi večje zaupanje pri narodu, dasi se odbor ne more pritoževati, da se narod ni odzval. Da, narod se je odzval, čeprav se je od druge strani metalo polena pod noge in skušalo z beganjem odvrniti ljudi od podpore za zidavo kulturnega vrta. Ker pa gre delo h koncu in bo odbor v kratkem potreboval še izdatno pomoč v denarju za dogotovitev vrta, se prosi občinstvo, da se še nadalje odziva s prispevki. Zdaj se pripravljata tudi knjiga, v kateri bodo zabeležena imena onih, ki so kaj prispevali za vrt.

Naj dodam še to, da bom osebno obiskal več naših trgovcev, da pripomorejo z doneski k vrtu, da bodo deležni velikega dela, ki bo pričalo o zavednosti slovenskega oziroma jugoslovanskega naroda, ki bo dovršil tako ogromno delo: Jugoslovanski kulturni vrt.

Ant. Grdina, predsednik.

IZ DOMOVINE

—Smrt na poti iz cerkve.— Žrtev nesreče je te dni postal namizni posonek Jakob Zvržina z Zelodnika pri Dobu. Zvržina je šel zjutraj v cerkev v Groblje. Ko se je vračal čez železniško progo, ga je vlak podrl in popolnoma raznesel.

—Smrt pod vozom.— Te dni se je zgodila huda nesreča. Gospodar Anton Lap z Zidanega mosta je vozil steljo iz gozda. Pri tem sta mu pomagali njegova žena in dekla. Naenkrat se je voz, poln stelje, prevrnil in pokopal pod seboj vse tri. Dolgo časa ni nihče mogel klicati na pomoč, ker so bili vsi trije pod vozom. Šele Lapova žena, ki se ji je po dolgem trudu posrečilo rešiti se izpod voza, je doklicala pomoč ki pa je bila za dekle Rozalijo Brinovcovo iz Dolge njive že prepozna. Dobili so jo pod vozom mrtvo. Gospodinja so precej poškodovanega rešili živega in je upanje, da ostane pri življenju.

—Na črnučah je po kratki in mučni bolezni umrl Peter Lampič bivši krojaški mojster in hišni posestnik v 80. letu svoje starosti. Do zadnjega zdrav se je pred 14 dnevi podal k Sv. Katarini, med potoma pa se je prehladil in za posledicami tega 7. novembra ob 11. ponoči v krog svojih domačih izdihnil svojo blago dušo.

—Krogla je prišla iz njega. V Brekovic v Prekmurju živi invalid, ki je pred 20 leti dobil strel v glavo. Krogla je prebila čelo in se zarila med možgane, da si zdravniki niso upali izvršiti operacije. Leto dni je trajalo zdravljenje po raznih vojaskih bolnišnicah, dokler ga niso

smrti zapsanega poslali domov. Vedno ga je bolela glava. Pred nekaj leti pa so bolečine prenehale in invalid je čutil, da mu krogla leze v vrat. Letos pa ga je začela boleli desna noga. Ker mož ni imel denarja za zdravljenje, je vzel nož in prerezal nogo na tistem mestu, kjer ga je bolelo. Našel je kroglo. Zdaj je zdrav.

—Učiteljica Nežika Klun je umrla, v Ribnici, učiteljica v pravem in pristnem pomenu besede. Ni bila le nastavljenka, ki opravlja svoj posel uradno ali službeno, da vleče plačo. Bila je učiteljica zato, da uči in vzgojuje, pomaga in neguje. To in samo to! Vsakdo jo je poznal, dobro gospodično-domačino. Tri leta je poučevala v Fari-Vasi ob Kolpi, devet let v samotnem, od železnice 36 km oddaljenem Kužlju ob Čabranki, brez vsakega najpotrebnejšega udobja, 13 let v Dolenji vasi pri Ribnici in ravno letos se ji je izpolnila želja, da je bila nameščena v svojem rojstnem kraju v Ribnici, ki ji je kanila posvetiti vse svoje moči, pa jo je zalotila po mučni operaciji smrt, dobro pripravljeno, v 49. letu starosti je izdihnila svojo blago dušo. Nihče ni mogel verjeti, da je gospodična Nežika mrtva, ko so raz šolska poslopja zaplapolale črne zastave in je tužno zvonjenje javljalo žalno vest.

Pridobivajte

člane za

S. D. Zvezo

Če verjamele al' pa ne

Jontez je oni dan zapisal veliko modrost, češ, da je velika umetnost živeti na račun drugih.

Akrabolt, tu je pa udaril Jontez žebelj prav na glavo. Dolgo je lvo prakticiral to umetnost (kje neki se je naučil), pa da bo to povedal širni javnosti, ne bi človek pričakoval. Da se tako izpozabi!

Logičen pa je, Jontez, logičen. Kakor oni, ki je s svetom kravo drl. Oni dan je zapisal, da so vseh naših bojev krivi nekateri srboriti duhovniki. Par dni zatem je pa zapisal, da boji so bili, ko nas ni bilo in boji da bodo, ko nas ne bo več na svetu. S tem je priznal, da naši "srboriti" gg. duhovniki vendar niso ustvarili bojev. Kako neki, če so bili že boji, ko nas ni bilo in bodo, ko nas ne bo. Lepo je od Jonteza, da je tako hitro popravil svojo "zmoto."

Bolnik je šel k zdravniku, da ga preišče radi notranjih neprilik. Ko ga zdravnik preišče, mu pravi:

"Več zelenjave morate jesti."

"Veste, zelenjava mi pa ne gre," reče bolnik. "Razen, če mi dovolite, da jo uživam drugače."

"Kako drugače?"

"Zelenjavo bi dajal praščem in jaz bi jedel potem svinjsko meso."

Sešli so se slikar, dimnikar in kmet. Vsak se je malo pobahal s svojo zmožnostjo. Prvi je spregovoril slikar: "Tako sem v živih barvah naslikal grozdje na steno tamle zunaj, da so se ptiči vsedali nanj in brusili kljunčke ob zid, ker so mislili, da je to pravo grozdje."

Drugi je bil na vrsti dimnikar: "Jaz sem pa zadnjič tako lepo očistil dimnik, da se je iz njega dvigal tako čist dim, da ga sploh ni bilo mogoče videti." Za besedo poprima kmet: "Kaj bo to! Jaz sem pa napravil spedi njive tako strašilo, da so vrane prinesle koruzo nazaj, ki so jo prej pozobale."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namikem izvirniku K. Maza

Slutil sem, da sem morebiti na sledu zločinski organizaciji, ki ji je načeloval Ibrahim mamur, in da je skrivnostna hiša v Bahariwe kjoju morebiti ena njihovih zbirališč. Mogoče je bilo da je tja zahajal tudi Ibrahim mamur sam. Ako drugega ne, vsaj sled bi našel za njim in če smo mu le na sledi, nam bi težko spet ušel. Treba je bilo hišo opazovati.

Zaenkrat o svojih mislih tovarišem še nisem ničesar omenil — saj so bile samo slutnje. Najprvo sem moral obiskati mladega derviša.

Vprašal sem Omarja in zvedel, da stanuje Ali Manah v peti celici od glavnega vhoda. Pustil sem tovariše v kavarni in odšel v samostan.

Dostojanstveno in zamišljeno, kakor se spodobi za pobožnega muslimana in občudovalca derviških visokih vaj, sem stopil po dvorišču v vežo samostana. Vrata na hodnik so bila odprta.

Počasi sem korakal po dolgem hodniku in spet nazaj. Derviši so sedeli v svojih celicah, ogledoval sem jih in nihče se ni zmenil za mene. V peti celici je sedel mlad človek, nekaj čez 20 let je imel. Strmel je v okno in molče prebiral jagode svojega "rožnega venca." Tudi mohamedanci imajo namreč svoj "rožni venec," iz kroglic, nanizanih na vrvice. Seveda ne molijo rožnega venca kakor katoličani, ampak izgovarjajo k vsaki kroglici po eno ime Alaha. Teh imen nabranih iz korana, je 99. Zadržuje pa tudi, da molče prebirajo kroglice in mislijo na boga Alaha.

Obstal sem pri vratih ozke celice.

"Salam!" — sem pozdravil z globokim glasom in spoštljivo kretnjo.

"Selam alek!" je odzdravil. "Kaj hočeš?"

"Iz daljnih dežel prihajam in ne poznam običajev te hiše. Vi del sem vaš ples in bi se ti rad zahvalil za izpodbudo, ki mi jo je dala vaša pobožna vaja. Ali smem sprejeti darilo?"

"Smem. Daj sem!"

"Koliko mora biti?"

"Vsak para sprejmemo."

"Tule, vzemi!"

Dal sem mu po svojih skromnih razmerah, pa zadovoljen je bil. Rekel je:

"Hvala ti! Ali naj bo ta dar za red ali za mene?"

"Vzemi dar in obdrži ga za sebe!"

"Torej mi pa povej svoje ime, da bom vedel, komu naj bom hvaležen!"

"Prerok pravi, da bo dar iz molčevo roke na dan sodbe dvojno zaračunan. Zato dovoli, da molčim, pa mi ti povej svoje ime, da vem, kdo je pobožni sin prerokov, ki sem z njim govoril."

"Moje ime je Ali Manah ben Barud el-Amazat."

"In kateri je kraj, ki ga je razveselil dan tvojega rojstva?"

"Skader je moj rojstni kraj."

Derviš ni lagal. "Njegova izpoved se je ujemala s tem, kar sem zvedel od Isle. Ta mi je namreč že v Egiptu pravil, da je Barud el-Amazat, ki je Zenico prodal, živel v Skadru."

"Ali še živijo v Skadru tvoji sorodniki?"

"Ne."

Več nisem smel vprašati, sumljivo bi se mu bilo zdelo.

Povedal sem še nekaj vljudnih besed in odšel. V kavarni sta me Isla in Omar že nestrno pričakovala.

"Kaj si zvedel?" me je vprašal Isla.

"Ta derviš je res sin tistega Barud el-Amazata, iz Skadra je doma. In če me vse ne vara, je Hamd el-Amazat, ki se je dal

imenovati tudi Abu en-Nasr, njegov stric."

"Effendi, povedati nam mora, kje je njegov oče, ki mi je ukradel nevesto!"

"Mora —? Kako ga boš prisilil?"

"H kadiju pojdem."

"In tam bo povedal napačen kraj, ali pa, če bo pravega povedal, posvaril očeta. Ne, bodimo previdni in pustimo policijo in

Sedaj pa pojdem in si pogledam hišo v Bahariwe kjoju, ki jo je sinoči Ali Manah obiskal. Omar me bo spremljal. Morebiti ti že nocoj lahko povem, kaj sem našel in kaj bom ukrenil."

"Pa naj bo po tvojem, effendi! Vrnil se bom domov. In ko bodeta gori gotova, mi moraš Omarja s seboj pripeljati, pri meni bo stanoval in hammal ne bo več."

Ločili smo se. Isla je odšel domov, midva z Omarjem pa sva krenila k Zlatemu rogu, si najela kaik, enega tistih dolgih, ozkih čolnov, ki v Zlatem rogu in v Bosporu nadomestujejo naše izvoščake, in se peljala do Ejubja. Tam sva izstopila in peš mahnila v Bahariwa kjoju, ki je najzpadnejše predmestje Carigrada.

Brodila sva po nesnagi, po odpadkih, se plazila po ruševinah in končno krenila v ozko, samotno in temno ulico.

Omar mi je pokazal sumljivo hišo le mimogrede. Če bi bila obstala in jo opazovala, bi bila vzbudila pozornost. Njeno pročelje je bilo ozko, pa zelo se mi je zdelo, da gre globoko na dvorišče. Eno nadstropje je imela, ki je segalo čez pritličje. Vrata so bila obbita z močno železno pločevino in razen majhne, štirioglate luknje v zidu ob vhodu ni imela nobenih oken, gola, masivna stena je gledala na ulico.

Vse to sem videl mimogrede in šla sva dalje po ulici. Sosednja hiša je tudi imela nadstropje in ozko pročelje. Pri vratih je visel umazan listič in na njem se mbrlalo:

"Stanovanje se da v najem."

Koj sem se odločil, prijel sem za kljuko in vstopil. Začuden me je gledal Omar, češ, kaj neki nameravam, rekel pa ni nič, stopil je za menoj.

Znašla sva se v ozki, temni veži, tipala sva po njej dalje in butnila ob druga vrata, glavnim nasproti. Odprl sem jih in stopil na dvorišče. Imelo je, kakor pročelje, kake štiri metre v širini, dolgo pa je bilo gotovo 40 m. Na obeh podolžnih straneh in na počezni strani v ozadju so stala poslopja, podobna lesenim barakam, trhla in razpadla, da so se utegnili vsak hip sesesti. Na desno in levo od dvoriščnega vhoda so peljala vrata v pritličje teh poslopj, nizko je bilo, sobe niso mogle biti večje ko kaki kurniki. V nadstropje se je prišlo po lesenih stopnicah, trinajst jih je bilo svojčas, kakor sem pozneje strokovnjski dognal, in od teh trinajst jih je ob mojem času že šest manjkalo.

Dvorišče je bila ena sama velika, blatna luža, ob času deževja seve. Solnce pa je lužo posušilo in spremenilo blato v trd, pa razpokan tlak. Sredi tega posušenege blata je tičala lesena kladja, ki njenega namena vkljub vsej duhovitosti nisem mogel opredeliti, in na tej skrivnostni kladi je čepelo nekaj, kar bi bilo iz njega star, umazan čibuk. Okroglo je bilo tisto, kar je sedelo na kladi, in oblečeno v vsestranski raztrgan kuftan. Na tej krogli je ležal turban, ki je bil svojčas morebiti sinjemoder ali pa radi mene tudi rdeč, danes pa glede barve neopredel-

Potovanje po zapadni Ameriki

Piše Michael Lah ml., Cleveland, Ohio.

Do Mt. Rainier National parka sva imela kakih 90 milj. Mt. Rainier je največja gora v Zed. državah. Ze od daleč se nama je pokazala in ker je bilo ravno proti večeru, je bil krasen pogled nanjo, ker so se ravno zahajajoči sončni žarki upirali v njene strme obronke. Ob devetih zvečer sva prišla v park in tam sva morala plačati \$1.00 za registracijo. Do prostora, ki je določen za parkanje ali taborenje je bilo še pet milj.

Pot je bila zelo ozka in je peljala skozi gosto zaraščen smrekov gozd. Takrat sem še le videl, kako je lahko temno v gozdu ponoči. Postavila sva si šotor, si segrela nekaj juhe in skuhalo kavo, pa šla k počitku.

Drugi dan je bilo krasno jutro. Po vejah so čivkali razni ptički, vesele verice so se ločile od veje do veje. Onstran reke, ob kateri sva taborila, se dviguje ponosno proti nebu Mt. Rainier, ki je bil takrat ves pokrit z ledom in snegom. Pokličal sem Alberta, da se tudi on nagleda krasne panorame, kakršne še svoj živ dan nisva videla.

Ko je šel potem Albert po vodo, je ugotovil, da je bil poleg najinega samo še en turist v tej divjini. Če bi bila to vedela sinoči, ne bi bila tako brezskrbno zaspala. Veste, zara jih videla kar devet. Bili so pa na oni strani reke, torej sva imela še dokaj korajže. Nankrat sta se pa dva spomnila, da bi si šla ogledat pokrajino tostran reke. Takrat je bilo pa že bolj čudno v najinih srih. Toda medveda sta odšla nižje pod taboriščem v gozd in midva z Albertom sva se globoko oddahnila. Menda ja!

Tukaj sva ostala še drugi dan. Potem sva jo pa urezala po lepi cesti na Sunrise prelazu. Tukaj je vse udobno napravljeno za turiste, ki jih je vedno dovolj, da uživajo rajsko krajso to tega kraja. Seveda za

ljiv. Med kroglo in turbanom je silil v dan nos, ki je bil po vsej verjetnosti človeški nos, in pa že omenjeni čibuk. Nos ni bil mnogo krajši ko čibuk.

Ko sva se pojavila na dvorišču, je okroglo bitje zagodnjalo, deloma zadovoljno, deloma sovražno, se premaknilo in se začelo razvijati.

(Dalje prihodnjic.)

Najino taborišče in "žeh-ta." Avtor pere snajce, Albert je pa za fotografista.

take turiste kot sva bila midva, so ti hoteli predragi in sva se prav tako dobro počutila v najinem šotoru kot v najlepšem hotelu, čeprav sva imela sprejemno sobo, spalnico in kuhinja vse v enem prostoru.

No, par dni zatem sva bila zopet pri Viktorju Moharju. Naj mi cenjeni čitatelji dovolijo, da napišem zgodbi, ki se mi je pripetila tukaj prvo noč. Po prijaznem razgovoru, smo se podali k počitku. Meni se je, kakopak, takoj začelo sanjati o medvedih. Saj se človeku vedno najraje sanja o takih predmetih ki jih ne mara. Pa sem vstal v spanju s postelje, z roko kazal v steno in šepetal: "Pssst, Albert, pogledaj!" Viktor in Albert sta se bila zbudila, me zvedavo gledala in čakala, kaj bom še povedal. V smrtni grozi sem šepetal dalje: "Šššš, Albert, glej..."

Počasi sem stopal nazaj in se tresel v silnem strahu. Nankrat sem pa poskočil in butil v nasprotno steno ter zavpil na ves glas: "Medvedje!"

In ta moj krik me je zbudil. Pogledal sem ter se čutil Albertu in Viktorju, ki sta se valjala po tleh samega smeha. Brez vsake besede sem se zopet vlegel v posteljo in drugo jutro sta mi ves dogodek opisala. Vesel sem bil pa le, da sem medvede videl samo v sanjah.

Drugo jutro smo naložili na trailer kakih 400 funtov raznega sadja, ki ga je dal Viktor za svoje starše. 200 funtov breskev in 200 hrušk. Potem sva se lepo poslovila od Viktorja in jo ubrala nazaj proti Montani, na Moharjeve farme.

Ko sva dva dni pozneje prišla kakih 50 milj do Glacier narodnega parka, sva videla gost dim, ki se je valil v oblake.

Ke. Ko sva dospela v park, so nam stražniki povedali, da ne moreva peljati skozi park, ker divja tam gozdni požar. Več kot tisoč mož je bilo na delo, da omeje požar. Drugo jutro sva morala obrniti nazaj in se peljati okrog parka, kar naju je precej zamudilo. Pod večer sva bila že na Moharjevi farmi. Začudili so se, da so naju zopet videli, pa so bili veselo veselili najinega prihoda, še bolj pa dopeljanega sadja. Drugi dan sva nameravala zopet naprej, pa Moharjeva mama so nama ukazali, da bova zdaj pomagala "kenat" in tako svo ostala tam še štiri dni.

Res sva se nekaj štilila okrog sadja in ga pomagala lupit, pa sva kmalu uvidela, da sva samo za napotje. Torej sva prepustila to delo Mrs. Mohar in pa hčerki Josephini.

Nekega večera sem se počutil sila romantičnega, pa sem zajezdil Jerry-ta in odjezdil ven na prerijo. Na mali vzpetini sem razjahal, se vsedel v travo in si prižgal pipo. Daleč tam so sijale lučke v Moharjev hiši in videle so se lučke tudi v mestu Hogeland in v drugo stran iz Turnerja. Premišljeval sem o tem mojem potovanju in lepih krajih, ki sem jih videl. Ozrl sem se proti nebu in opazoval milijarde zvezdic na nebeskem svodu. Jej, kako majhnega sem se čutil pod to nebesno streho.

Ko je pipa ugasnila, sem zopet zajezdil konjica in sva šla proti domu. Zdelo se mi je, da ni ravno napačno na tem svetu, zato sem tudi eno zapel. Konj je strigel z ušesi, pa ne vem, če sem udaril po napačnih notah, ali pa se mu je petje dopadlo. Sicer ga pa za njegovo kritiko nisem vprašal.

No, prišel je čas najinega odhoda in zopet smo jemali slovo zdaj pa zares, ker najina pot pelja zdaj naravnost proti Clevelandu, torej se ne bova mogla "gredoč" ponovno ustaviti na farmi. Zopet smo si stisnili roke in zopet si mahali z robc, dokler se je videlo.

Vreme je bilo deževno, zato sva vozila kar naprej do enajstih večer in prevozila 475 milj. Po Montani je bilo že še, ker so lepe ceste, ko sva prišla v North Dakoto, sva dobila v blatne ceste. V takem vremenu ni bilo misliti na taborenje na prostem, zato sva kar v avtomobilu pojedla nekaj šunke, ki nama jo je dala Mrs. Mohar. Vi ne veste, kako nama je teknila. Še zdaj mi silijo

sline v usta, če se zmislim nanjo. Bog vam da zdravje, mama Moharjeva.

Na tej poti bi se nama bila skoro prigodila nesreča. Albert je spal na sedežu, jaz pa sem vodil avto. Vozil sem ravno v neki klanec, pot je bila opolzlaka, pa je zaneslo avto v eno stran, trailer pa v drugo. Pri tislil sem z vso silo na "gas" in tako izvel kolosa iz blata.

Tako sem pridrvel kakih 50 milj na uro vrh klanca in v istem tempu zopet nizdol. Ustaviti nisem mogel, ker sem se bal pritisniti na zavore, pa sem se kar izročil v božje varstvo in čakal kaj bo. Cesta pod klanecem je bila polna vode, kak čevljev globoko, pa sem z avtom udaril v tisto vodo, da je vodo zaprsela na vse strani. Pa ni bilo nič hujšega, kot da je avto izgledal kot bi ga povaljal v blatu.

(Dalje prihodnjic.)

IZ PRIMORJA

—Po 22 letih iz ujetništva.— V Maribor je prispel 49 - letni Ivan Strugarski iz Čibe pri Bakci Palanki, ki je bil leta 1914 ujet na ruski fronti. Bil je v raznih ruskih taboriščih, dokler se mu ni posrečilo, da je prišel preko poljske meje, nato pa mu je naš varšavski poslanik omogočil vrnitev v domovino po 22 letih.

—V Zagrebu je umrla 26. novembra Josipina Kosina, roj. Wolf, v 77. letu svojega življenja. Pokojnica je bila edina hči rajnega slovenskega slikarja Janeza Wolfa. Kot mlada soproga je odšla s svojim možem v Karlovec in pozneje v Zagreb, z nežno ljubeznijo pa se je vedno spominjala Ljubljane in jo večkrat obiskala. Ponoč je bila da je svojih pet otrok, tri sinove in dve hčeri dobra vzgojila in preskrbela, da so vsi v zelo ugodnih razmerah.

—V Krki je utonil.—Nedavno sta se okrog 60 let stari posestnik Janez Nose in njegov sosed Brkopec iz Rumunije vasi pri Toplicah napotila v svoja vinograde v Straških goricah. Ubrala sta najkrajšo pot po Krki vsak s svojim čolnom. Po končanem opravilu sta se vrnila pozno v noč k čolnom. Kakor prej sta se tudi nazaj vozila vsak v svojem čolnu. Ko sta se peljala do Krki proti domači vasi, je ležala nad Krko velika megla. Spričo tega je Brkopec za svojim tovarišem, ki je bil pred njim, zaklical, naj mu da znak z vzklikom, ko bo pri kraju struge. Nose je dal Brkopcu v resnici dogovorjeni znak. Ko pa je Brkopec privesla h kraju, je prestrašen ugotovil, da njegovega tovariša ni nikjer. Pohitel je v vas in sklical vaščane, ki so prihiti h Krki s svetilkami. Njih trud pri iskanju pa je bil zaman. Krka je pogoltnila nočnega čolnarja s čolnom vred. Ugotovilo se je, da je prišlo do nesreče samo zaradi goste megle.

DNEVNE VESTI

Ameriški kardinal na obisku pri papežu

Rim, 4. januarja. — Papež Pij XI. je včeraj izročil svoj izredni blagoslov amerškemu kardinalu Doughertyu iz Philadelphije, ki bo papežev legat ob priliki prihodnjega evharističnega kongresa, ki se vrši v Manili. Kot se je izjavil kardinal Dougherty je papež videti precej vesel, čvrst in se ne more poznati, da trpi velike bolečine. S kardinalom se je pogovarjal pol ure.

Darilo Mellona vladi ga ne oprosti davkov

Washington, 5. januarja. Andrew Mellon, ki je ponudil zvezni vladi \$50,000,000 vrednosti naj-

finejših umetnin, s tem ne bo oproščen davka, za katerega ga toži zvezna vlada v svoti \$3,700,000. V letu 1931 je Mellon izročil te umetnine v varstvo neki "dobrodelni družbi" in je na predlagi tega darila trdil, da mora biti oproščen dohodninskega davka v svoti \$3,700,000. Toda kot se je izjavil davčni urad v Washingtonu bo moral Mellon vseeno plačati davek.

Westminster opatija zaprta radi kronanja

London, 5. januarja. Od pondeljka naprej je že zaprta Westminster cerkev v tem mestu, v kateri se bo vršilo kronanje angleškega kralja Georga VI dne 12. maja. Cerkev so zaprli, da jo pripravijo za kronanje. V cerkvi je običajno 2,500 sedežev, toda za kronanje bodo število sedežev povečali na 9,000. Da je cerkev že tako zgodaj zaprta je pripisovati dejstvu, ker primanjkuje izurjenih rokodelcev, ki se razumejo na delikatne sprejembe v cerkvi ob priliki kronanja.

Ameriški zrakoplovci v Španiji odpovedali

Paris, 5. januarja. Pet ameriških zrakoplovcv, ki so služili dosedaj za špansko socialistično vlado, je odpovedalo nadaljnjo službo in se namerava vrniti v Združene države. Pritožili so se, da socialistična junta skrajno brezobzirno postopa, in zrakoplovec Lord bi bil skoro ustrešljen, ker je polomil levo krilo svojega zrakoplova. Tudi za božič niso dobili nobenih počitnic in so morali biti neprestano na fronti. V kratkem se vrnejo v Ameriko.

Japonci in Rusi v spopadu v Sibiriji

Tokio, 5. januarja. Iz brzoglavosti Harbina, Mandžurija, se doznava, da je prišlo do novih obmejnih spopadov med japonskimi in ruskimi vojniki ob sibirski meji. Četa sumljivih ljudi je prekorčila mejo in japonski oddelek je bil poslan proti njim, da jih preišče, toda osumljeni so začeli streljati na japonske vojaške. Vojaštvo je končno osumljene ljudi aretiralo.

MALI OGLASI

Stanovanje se odda

ima štiri sobe. Hiša sama za seboj. V bližini šole sv. Vida. Vprašajte na 6124 Glass Ave. (5)

Preostalo je še

nekaj izvodov poezij

IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE

zložil in izdal

IVAN ZUPAN

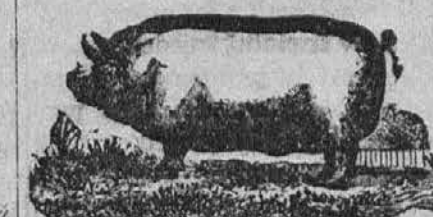
urednik "Glasila K. S. K. J."

6117 ST. CLAIR AVE.

CLEVELAND, OHIO

Cena \$1.00 s poštnino vred.

• Naročite jih sedaj, dokler zaloga ni polna!

REJENI PREŠIČI NARAVNOST IZ DEŽELE

Vseh velikosti, živi ali osnaženi, pregledati od vlade. Meso v kosih, sunke, plečeta, loins, izvrsten špek. Koljeno vsak ponedeljek in četrtek, dopeljemo na dom vsak terek in petek. Dobite tudi izvrstno govejo meso in teletino po cenah na debele.

H. F. HEINZ

Vine St., Willoughby, Ohio

Tel. Wickliffe 110-3-2

LOUIS OBLAK

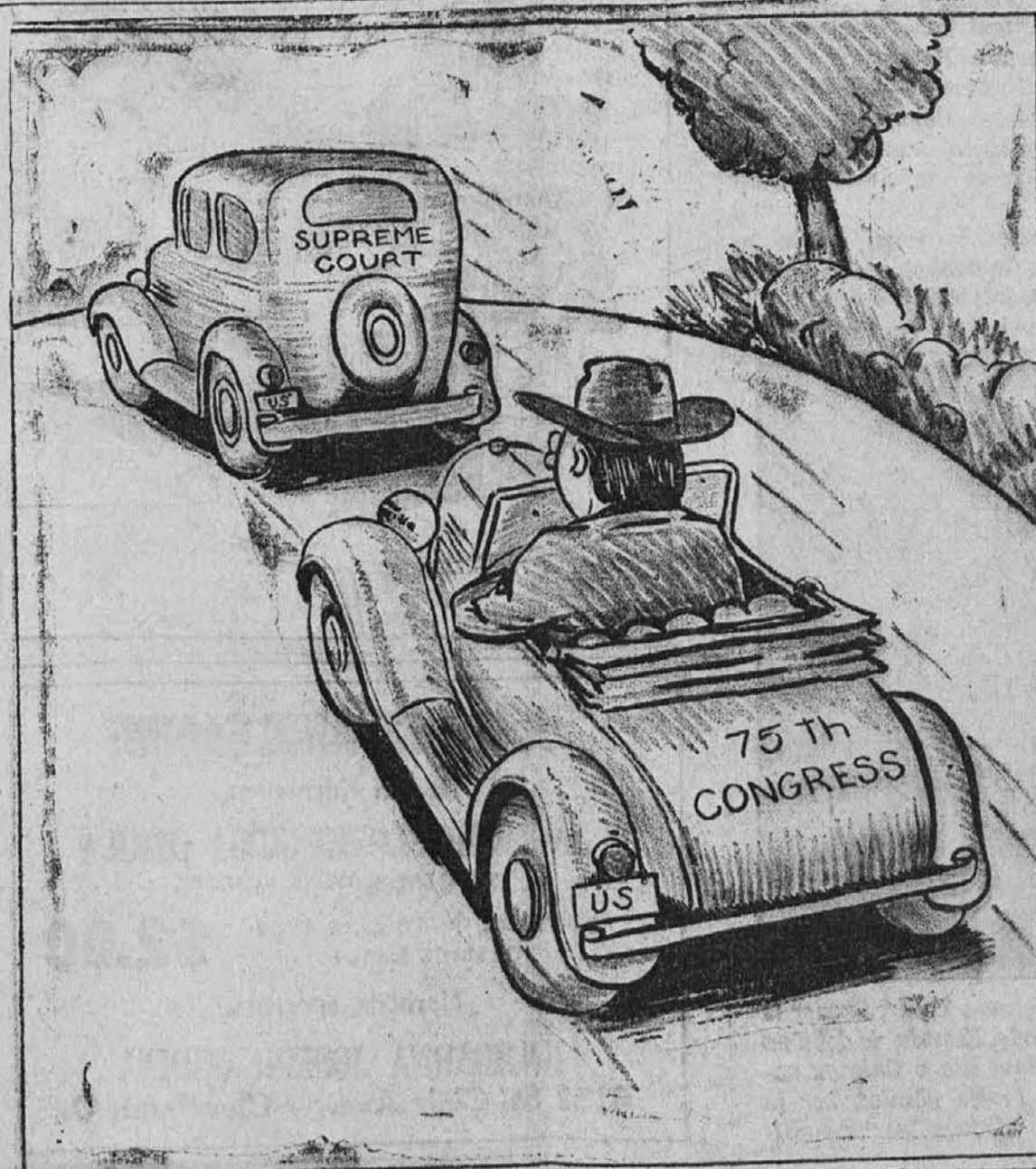
TRGOVINA S POHISTVOM

Pohistvo in vse potrebšnine

za dom,

6303 GLASS AVE.

Henderson 2378

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslavena

"Dobro sem ga odrinil!" se je smehljaj Hegan, ko se je vozil k Polly.

"Dobro sem ga privezal!" se je smehljaj Dick Patton v svojem naslanjaču ter pušil debelo britaniko.

Ko je pridrčal avtomobil z Bobbom Doddom pred vilo sredi zelenja in cvetja, je stala na balkonu mlada žena. Takoj je videl Bobby Dodd, da je krasotica, in ko je videl še njene solze, njen obup, je bil tudi takoj prepričan, da ni soprogova sokrivka in da nima niti pojma, kaj se je ponoči zgodilo. In ker je bil Bobby Dodd res gentleman, je začel z največjo obzirnostjo: "Mrs. Bell, moj čas je zelo dragocen! Zato moram govoriti brez okolišev. Mr. Bell je osumljen, da je nocoj tvrdko Oliver Hegan okradel za tri milijone dolarjev ter z njimi pobegnil."

Kakor od strele zadeta je strmela Polly v detektiva in zakričala:

"Ne, ne, nikdar, nikdar! Kaj govorite? Moj soprog ni tat! To je nemogoče!"

"Well!" je pritrdil Dodd sočutno. "Tudi jaz sem vaših misli. Vaš soprog ni tat... Vsaj zaveden ne. Če je milijone ukradel, je storil to le v duševni zmedenosti... v začasni blaznosti. V zadnjem času je bil zelo nervozen... večkrat nejevoljen... osoren. Tako vsaj so mi pripovedovali v banki. Ali mi morete pritrditi?"

"Da, res, nervozen je bil. Ah, toliko dela in skrbi je imel z banko!" je pritrdila Polly, a solze so ji lile iz velikih modrih oči. "Toda z mano je bil vedno ljubezniv... nepopisno dober... o, moj Jack ni tat!"

Dodd je priklimal in se naslajal nad lepoto mlade gospe.

"Mr. Hegan mi je naročil, da vašega gospoda soproga ujame in denar rešim."

"Strašno!" je zaječala in se zgrudila na blazine na divanu.

"Ne, nič ni strašnega pri tem!" je tolažil Dodd ter se sklonil nad jokajočo ženo. "Ne mislite, da ga dam zapreti in kaznovati! Samo domov ga vam privedem in oddam denar zopet Heganovi blagajni... Milostiva, veste, kaj vam predlagam? Pomagajte mi, da ga zdobera pregovoriva, naj denar vrne! Ko se to zgodi, ga pošljeva za par tednov v kak sanatorij, kjer naj si pozdravi svoje živce. Potem se lahko zopet vrne k vam."

Polly je le še ihtela in sedla. Doddov prijazno prigovarjanje jo je zelo pomirilo.

Začela je upati. Ali more biti drugače, nego misli ta mož? Jack Bell je pobegnil z denarjem prav gotovo v trenutni zmedenosti.

Večkrat se je doma togotil na strička, da spekulira brez premisleka, da kupuje kakor brez glave bakrove papirje, da bi bilo najpametneje, če bi se Mr. Hegan končno tudi oženil ter se odvadil igranja v klubu: samo za napredovanje, uspeh in dobiček stričkove firme se je trudil Jack, in zdaj da bi firmo okradel ter jo uničil? To je izključeno! In da bi pobegnil — izginil ter pustil njo, svojo ženo? Vsak dan ji je ponavljal med poljubi in objemi, da je nepopisno srečen, da jo ljubi bolj kot samega sebe... Pa da bi bil lagal, hinavil, mislil na beg in tatvino? Koliko je preстал v svojem življenju, koliko stradal in prenesel ponižanj, a kradel ni nikoli! In zdaj, ko je živel srečneje, udobneje kot marsikak evropski milijonar, zdaj

naj bi kradel in bežal kot tat? To je nemogoče! Zares, samo zmešalo se mu je, in treba ga je rešiti.

"Kje pa je?" je vprašala in si pogladila zlate kodre s čela. "Peljite me k njemu!"

"Saj to je ravno: k njemu!" je pritrdil Dodd razveseljen, da sprejema njegov predlog. "Najti ga morava. Upam, da dožnem vsaj tekmo pol ure, katero smer je ubral, in potem jo udariva za njim. Odkritosrčno priznavam, da izvira moj predlog iz spekulacije. Predvsem: vi ga dobro poznate, jaz pa čisto nič..."

"Tu je njegova slika!" je dejala in mu podala fotografijo. Zopet je ihtela preko divana in si zakrila oči. "O, Jack, Jack, zakaj si to storil!"

"Ne obupavajte, milostiva!" jo je pomirjal Dodd ter motril fotografijo. "Zelo inteligentnega obraz! Zelo pametne oči! In te obrvi... ta usta... ta brada... presneto energičen človek mora biti. Brado si bo dal seveda obriti in menda si da tudi lasse do gola ostriči. Kako naj ga potem spoznam? Vi, milostiva, pa ga menda spoznate tudi brez brade in las?"

"Med tisočimi ga spoznam takoj!" je izjavila in se dvignila. Čulo se je trkanje in vstopil je policijski uradnik v uniformi. Polly se je prestrašila.

"Rumeni avto 11.770 je bil pred dvema urama v Springfieldu, pred eno uro v St. Louisu," je javil.

"In kam se pelje?" je vprašal Dodd hlastno.

"Prav zdaj se vozi v Louisvile."

"Torej je vendarle na potu v Newyork!" se je čudil Dodd.

"Opraviti imamo z našim začelnikom ali pa s popolnim blaznikom."

"Avto bo okoli 13. popoldne v Cincinnatiju," je dejal policist.

"Ali naj ga ondi ustavimo in primemo?"

"Ne, nikakor ne!" je vzkliknila Polly ogorčena. "Policija naj se nič ne vtika!"

Dodd je premišljal ter nato dejal: "Jaz sam ga bom lovil in ustavil. Brzjavite v Cincinnati, naj zasledujejo rumeni avto in pazijo, kam pojde! Vse drugo opravim sam. Telefonirajte takoj tvrdki William Webster & Son po najhitrejši avto z dvema najbolj zanesljivima soferjema!" In obrnil se je k Polly: "Kako dolgo potrebujete, da se opravite za potovanje?"

"Četrto ure," je odgovorila in stekla v sosednjo sobo.

Policijski uradnik je hitel k telefonu naročat pri avtomobilski tovarni Webster & Son najhitrejši avto in dva soferja. Bobby Dodd pa je medtem preiskal pisalno mizo. Našel ni nič važnega, ker Jack je opravljal vse svoje pisarije v banki. Našel je le potni list Jackov s točnim popisom njegove zunanosti.

"Tudi prav!" si je mislil, spravil potni list in opustil nadaljnje iskanje. Nato je stopal zamisljeno po sobi sem in tja. Vsega je prevzela vroča želja, da čimprej dobi ukradene milijone, in sicer na način, ki bi kolikor možno malo žalil gospo Bellovo.

Mlada dama je napravila nanj globok vtisk. Pa ne samo iz sočutja do nje, tudi čut pravičnosti je branil Dodd, da bi ravnal z Jackom Bellom kakor z navadnim zločincem. Mož, ki ga ljubi tako dražestno, nedolžno bitje, ne more biti vsakdanji defraudant; tak mož se je mogel

polastiti denarja resnično le v hipni zmedenosti. Razen tega je reševal Dodd kot privatni detektiv težavne naloge najraje popolnoma sam, če le moge brez sodelovanja javnih oblasti. Saj se je potem tudi sam solnčil v žarkih uspehov.

To je bil tudi vzrok, da mu je policija služila samo kot poizvedovalni organ.

Služaj Jacka Bella mu je bil jasen, kot solnčni dan.

Tedaj je vstopil drugi policijski uradnik in je poročal o nadaljnjih poizvedovanjih v Louisvile.

"Bell je izstopil ob sedmih pred hotelom Bristol. Rujava brado ima."

Dodd se je smehljaj: "Tak mazač! Niti obriti se ni dal! Nemogoče, da bi bil ta Jack Bell normalen!"

"Kako se je vedel?" je vprašal policista.

"Prav dobre volje je bil videti, in pil je šampanjca. Gostilničarja je vprašal za pot v Cincinnati," je poročal uradnik.

"Naročil sem že, naj brzjavijo v Cincinnati," je dejal Dodd mirno. "Opazujejo naj avto, a naj ga ne ustavljajo. Opraviti imamo z umobolnim človekom. Denar je gotovo skril, zato ga ne smemo zgrabiti. Preveč bi se prestrašil in lahko bi se mu popolnoma zmešalo. Kje naj iščemo potem milijone? Tudi ga lahko zadene kap, kar bi bilo seveda še huje. Postopati treba z največjo previdnostjo."

In tudi drugi policijski uradnik je odšel.

Dodd je stopil k stranskim vratcem in uljudno vprašal: "Se niste gotovi?"

"Takoj — takoj!" je odmevalo.

"Uboga ženska!" je razmišljal Dodd ter se znova zazrl v Jackovo fotografijo. "Ceden mož, žal, da tako neumen! Milijone krađe, uhaja z rumenim avtom in si ne da niti brade obriti! Moderni tat uniči tudi vse svoje fotografije, ta Bell pa pušča svojo sliko — policiji na razpolago!"

Tedaj je pred vilo zabučalo in ustavil se je pred vrati mal avto.

Dodd je skočil k oknu, a avto je bil že prazen. Takoj nato pa je stopil v sobo Oliver Hegan.

"Vi ste še tukaj?" je strmel Hegan.

"Ravno prav prihajate!" je vzkliknil Dodd. "Evo, tu imate Bellovo ptni list z natančnim popisom njegove zunanosti in tu njegovo fotografijo! Peljite se takoj na policijski urad tega okraja in izročite oboje. Napravijo naj nemudoma tirnico s sliko! Veliko, lepo, kričejo! Prvih tritisoč iztisov naj pošljejo ekspresno v Newyork!"

"V Newyork — tirnico?" je zanjaval Hegan in moral je sesti, tako so se mu tresla kolena.

"Torej že, imate njegov sled?"

"Imam. V enem dnevu ga morda že dobimo — če ne prej!" se je pobahal Dodd.

"Ljubi Bog, že v enem dnevu!"

"Tudi prav!" si je mislil, spravil potni list in opustil nadaljnje iskanje. Nato je stopal zamisljeno po sobi sem in tja. Vsega je prevzela vroča želja, da čimprej dobi ukradene milijone, in sicer na način, ki bi kolikor možno malo žalil gospo Bellovo.

Mlada dama je napravila nanj globok vtisk. Pa ne samo iz sočutja do nje, tudi čut pravičnosti je branil Dodd, da bi ravnal z Jackom Bellom kakor z navadnim zločincem. Mož, ki ga ljubi tako dražestno, nedolžno bitje, ne more biti vsakdanji defraudant; tak mož se je mogel

vu!" je stokal Hegan. "To je strašno hitro!"

"Nič strašno! Pri meni gre vse vedno kakor namazano. Ampak ne sedite tu, nego pojdite!" je priganjal Dodd.

"Saj grem... Ampak par besed bi pa vendarle rad izpregovoril z nečakinjo — revico!"

"Čisto nepotrebno. Govoril sem že jaz — jo potolažil — in zdaj se odpeljeva skupaj za Bellom!"

"Kako? Polly gre z vami?" se je čudil Hegan.

"Avto je že tukaj!" se je oglašila Polly za njegovim hrbtom. Bila je v potni obleki, in za njo je nesla hišna velik kovček.

"Polly!" — "Striček!" sta vzkliknila, ko sta se zagledala in se objela.

"Ti ubožica! Kakšna nesreča!" je tožil Hegan.

"Striček, odpustite Jacku!" je prosila Polly, plavajoča v solzah. "Nikar ga ne naznanite policiji! Gotovo je hipoma zblaznel! On ni tak — samo bolan je. Zdobra ga pregovoriva, da vrne denar ter ga spravi v sanatorij, da se ozdravi... O, o, ljubi striček, zaradi mene mu odpustite in vse bo zopet dobro! Mr. Dodd mi je obljubil, da Jacka ne ovadi sodišču. Kajne, da ste mi to obljubili?"

"Gotovo, — policija ne sme imeti z Mr. Bellom nobenega opravka. Vse opravi sama ž njim!" je pritrdil Dodd.

"No, slišite?! Sama ga priveda nazaj, da, da... in vse bo zopet kakor nekdanj."

"Bog daj, Bog daj..." je vzdihl Hegan naglas, v duši pa je mislil: "Bog ne daj! Bog ne daj! Strela božja, če ga zares tako hitro zasačita, je vse izgubljeno!" In zopet je rekel glasno: "Ti spremljaj Mr. Dodd, da Newyorka... O, Bog, kakšne skrbi mi delaš! Toda res, ni drugače... Zbogom, Polly, pazi nase... pa reci Jacku, da mu odpustim... vse odpustim!"

In vnovič sta se objela — Dodd je narahlo odrinil Hegan, podal Polly svoj komolec ter jo odvedel v čakajoči avtomobil z dvema soferjema.

"Tahi-taha!" je zarjulo tro-

bilo, avto je odrčal, Hegan pa je stal pred vilo in gledal za drijajočim vozilom, od katerega je bilo odvisno vse: zmaga ali propast.

VIII.
V New Yorku.

Po hrupnem Broadwayu v Newyorku je korakal Jack — golobrad, v rumenem lakem plašču proti prahu in z rumeno avtomobilsko čepico na glavi.

Nedaleč od Cumberlanda je na ostrem, strmem cestnem ovinku, kjer se je avto 11.770 zaradi strmine in ovinka ter zaradi izogibanja drugim vozilom pomikal za nekaj hipov le še v zmernem diru, skočil neopažen iz voza.

Della Lind, filmska igralka, v sportni obleki, ki je narejena iz sive volne in obrobljena s kozuhovino.

Tem potom se sklicuje za dne 10. januarja 1937 ob 1. uri popoldne letno delniško sejo Slovenskega Doma na Holmes Ave. Podani in odobreni bodo letni računi. Delničarji naj vzamejo to naznanilo za uradno obvestilo.

DIREKTORIJ SLOVENSKEGA DOMA, sklicatelj.

Naznanilo!

Tem potom se sklicuje za dne 10. januarja 1937 ob 1. uri popoldne letno delniško sejo Slovenskega Doma na Holmes Ave. Podani in odobreni bodo letni računi. Delničarji naj vzamejo to naznanilo za uradno obvestilo.

DIREKTORIJ SLOVENSKEGA DOMA, sklicatelj.

PUBLIC CLOTHES CO. Vogal vzhodne 63. ceste
6301-03 St. Clair Avenue

MRZLO VREME JE TUKAJ!

Kupite sedaj in prihranite denar

SUKNJE Odprto do 9. zvečer.

NE ČAKAJTE, DA NE BO PREPOZNO
Tisec jih je kupilo tukaj in prihranilo. Bodite med srečnimi, ter prihranite denar tukaj.

OBLEKE za može in fante
\$12.95

vse mere, vse barve, ceno ali dvo-vrstne

Vse mode barve mere \$12.95

Moške delovne HLAČE 95c

Moške praznične HLAČE \$1.45

DEŠKE SUKNJE \$5.95

RAZPRODAJA RAZPRODAJA RAZPRODAJA

Zastonj darilo z vsako kupljeno obleko

VABILO NA BANKET katerega priredi

St. Clair Rifle and Hunting Club

V NEDELJO 10. JANUARJA 1937
V SLOV. DEL. DOMU NA WATERLOO ROAD

Kot vsako leto, boste tudi zdaj imeli fino zabavo na našem banketu. Za ples bo igrala godba Kristof bratje. Program se začne ob osmih zvečer v spodnji dvorani, večerja pa se začne servirati ob devetih. Pridite, ne bo vam žal! Vas vlijudno vabi

ODBOR.

Ne bodite sužnji neprebave

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Želodčno zdravilo iskreno priporočano

— Pišite po brezplačen vzorec —
Triner's Bitter Wine Co.
544 S. Wells St., Chicago, Ill.
Send me a free sample.

Name Address Pri vseh drugistih

PREČITAJTE in TAKOJ SPOROČITE

svoje ime, naslov, poklic in tel. števil.

DA TUDI VAŠE IME UVRSTI KLASIFICIRANI

ISCEJO SE POVERJENCI za nabiranje podatkov v vsaki koloniji. Dostojen zaslužek ob malem trudu za zanesljivo, inteligentno in poznano oceno. PIŠITE!

NARODNI ADRESAR AMERIŠKIH HRVATOV-SLOVENCEV-SRBOV

156 Fifth Ave. IVAN MILOŠEVIĆ Urednik New York, N.Y.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$2.00

in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

Herman Trelle, farmer iz Alberta, Kanada, je dobil na razstavi žita v Chicagu naslov kralja pšenice, ker je bila njegova pšenica najlepša.